

BİR BAKIŞTA

Bir bakışta 2026 yılı 4. sayı:

Değerli meslektaşlarım,

Türk Oftalmoloji Dergisi'nin 2026 yılı 4. sayısı; miyopi kontrolünden ön segment görüntülemeye, oküloplastik onkolojiden şaşılık ve üveite, vitreoretinal cerrahiden nadir herediter retina hastalıklarına uzanan geniş bir yelpazede, klinik pratiğimize doğrudan katkı sağlayabilecek güncel çalışmaları bir araya getirmektedir.

Bu sayının editöryel yazısında Altıparmak, "Türkiye'de Miyopi Kontrol Gözlük Camları: Nereden Nereye?" başlığı altında ülkemizde miyopi kontrol gözlüklerinin gelişimini tarihsel bir perspektifle ele almaktadır. Progresif ve bifokal tasarımlardan periferik progresif camlara, oradan DIMS, CARE ve HAL gibi yeni nesil teknolojilere uzanan bu yolculuk, aslında daha büyük bir düşünce değişimini de yansıtmaktadır: Çocukluk çağı miyopisinde hedef artık yalnızca bugünün kırma kusurunu düzeltmek değil, geleceğin yüksek miyopisini önlemeye çalışmaktır ([Bakınız sayfa 220-221](#)).

Özgün araştırmalar bölümünde Bibi ve ark., Pentacam ve MS-39 ile elde edilen beyazdan beyaza ölçümleri karşılaştırmaktadır. Refraktif ve ön segment cerrahisinde önemli bir biyometrik parametre olan bu ölçümde iki cihaz arasında anlamlı fark bulunmaması ve iyi düzeyde uyum gösterilmesi, günlük klinik uygulama açısından rahatlatıcı bir sonuç olarak değerlendirilebilir ([Bakınız sayfa 222-228](#)).

Osagie ve ark.'nın 100 perioküler bazal hücreli karsinom olgusunu değerlendirdikleri çalışmaları, histopatolojik alt tip ve anatomik yerleşimin cerrahi başarıdaki önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. İnfiltratif tümörlerin perinöral invazyon ve eksik eksizyon riskiyle ilişkili bulunması, özellikle medial kantus gibi cerrahi açıdan güç bölgelerde risk temelli yaklaşımın ve uygun olgularda Mohs cerrahisinin önemini vurgulamaktadır ([Bakınız sayfa 229-235](#)).

Dizdar Yiğit ve ark.'nın Türkçe Erişkin Şaşılık Yaşam Kalitesi Anketi'ni (AS-20) geçerlik ve güvenilirlik açısından değerlendirdikleri çalışmaları, erişkin şaşılığın yalnızca motor ve duyuşal değil, psikososyal sonuçlarını da ölçebilmemiz açısından önemlidir. Türkçeye uyarlanan ölçeğin iyi psikometrik özellikler göstermesi, tedavi başarısını hastanın gözüyle değerlendirebilmemiz için klinik pratiğimize değerli bir araç kazandırmaktadır ([Bakınız sayfa 236-241](#)).

Kılıçarslan ve ark., Türkiye'de Fuchs üveit sendromunun klinik özelliklerini ve uzun dönem sonuçlarını incelemektedir. Heterokrominin hastaların yarısından azında görülmesine karşın diffüz yıldızlı keratik presipitatların çok daha sık saptanması, tanıda klasik heterokromi bulgusuna gereğinden fazla ağırlık verilmemesi gerektiğini hatırlatmaktadır. Kataraktın en sık komplikasyon olması ve uzun dönemde görmenin genel olarak korunabilmesi de çalışmanın klinik açıdan dikkat çeken sonuçlarıdır ([Bakınız sayfa 242-247](#)).

Kalita ve ark.'nın genç erişkinlerde kafeinin oküler parametreler üzerindeki akut etkilerini araştırdıkları çalışma ise hepimizin günlük yaşamına biraz daha yakındır. Tek doz 240 mg kafein sonrasında akomodasyon, verjans ve kontrast duyarlılığında iyileşme gözlenirken, pupil çapı ve göz içi basıncında küçük ancak anlamlı artışlar saptanmıştır. Sabah kahvesinin yalnızca uyanıklığımızı değil, görsel sistemimizi de kısa süreli olarak etkilediğini gösteren ilginç bir çalışma ([Bakınız sayfa 248-255](#)).

Derleme bölümünde Avcı ve ark., "Komplike Maküla Deliklerinin Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar" başlıklı kapsamlı yazılarında büyük, yüksek miyopiye bağlı, dirençli veya travmatik maküla deliklerinde güncel cerrahi seçenekleri ele almaktadır. Ters çevrilmiş iç limitan membran flebinden otolog retina transplantasyonuna, amniyon membranı ve lens kapsülü gibi farklı doku greftlerine kadar uzanan yöntemler; endikasyonları, üstünlükleri ve kısıtlılıklarıyla tartışılmaktadır. Özellikle yazarların sunduğu tedavi algoritması, zor olgularda cerrahi seçimin bireyselleştirilmesi açısından yol gösterici niteliktedir ([Bakınız sayfa 256-268](#)).

Olgu sunumu bölümünde İşbilir ve ark., EFEMP1 gen mutasyonu ile doğrulanmış Malattia Leventinese/Doyne Honeycomb retinal distrofi bulunan aynı aileden dört bireyi sunmaktadır. Yaşa bağlı maküla dejenerasyonunu taklit edebilen bu nadir otozomal dominant hastalıkta,

özellikle genç hastalarda radyal yerleşimli yaygın drusen benzeri birikimlerin görülmesi herediter maküla distrofilerini akla getirmelidir. Çalışmanın Türkiye’den genetik olarak doğrulanmış ilk aile serisi olması da ayrıca önem taşımaktadır ([Bakınız sayfa 269-278](#)).

Editöre mektuplar bölümünde Yabanoğlu ve ark., herediter retina distrofilerinin zaman zaman enflamatuvar bulgularla ortaya çıkarak üveiti taklit edebileceğini bir olgu üzerinden hatırlatmaktadır. Üveit tanısıyla izlenen ancak tedaviye beklenen yanıtı vermeyen hastalarda multimodal görüntüleme, elektrofizyoloji ve gerektiğinde genetik incelemenin tanısal değerini güzel biçimde ortaya koyan öğretici bir yazıdır ([Bakınız sayfa 279-282](#)).

Gönül ve ark.’nın retinitis pigmentosa ve Coats benzeri vitreoretinopati birlikteliğini sundukları yazı ise nadir ancak yönetimi güç bir klinik tabloya dikkat çekmektedir. Genetik inceleme, geniş açılı görüntüleme ve periferik vasküler değişikliklerin tedavisinin birlikte değerlendirilmesi, bu hastalarda kişiselleştirilmiş yaklaşımın önemini göstermektedir ([Bakınız sayfa 283-286](#)).

Aksoy ve ark.’nın şiddetli dehidratasyon ve üremiye bağlı bilateral oküler hipotoni olgusu, göz içi basıncındaki belirgin düşüşün her zaman primer bir göz hastalığından kaynaklanmayabileceğini hatırlatmaktadır. Sistemik hemodinamik durum ile siliyer cisim perfüzyonu arasındaki ilişkinin klinik karşılığını göstermesi bakımından oldukça öğretici bir olgudur ([Bakınız sayfa 287-289](#)).

Son olarak Kaderli ve ark., yüksek miyopili bir hastada trabekülektomi sonrası gelişen hipotoniye bağlı seröz retina dekolmanını ve intravitreal SF6 gazı ile başarılı tedavisini sunmaktadır. Yüksek miyopili gözlerde glokom cerrahisinin kendine özgü risklerini hatırlatan yazı, nadir ancak ciddi bir komplikasyon karşısında uygulanabilecek pratik bir tedavi seçeneğini de göstermektedir ([Bakınız sayfa 290-293](#)).

Bu sayı, bir yandan sık karşılaştığımız klinik sorunlara güncel yanıtlar sunarken, diğer yandan nadir hastalıklar ve sıra dışı klinik tablolarla ayırıcı tanı ufkumuzu genişletiyor. Tüm yazarlarımıza, hakemlerimize ve meslektaşlarımıza katkıları için teşekkür eder; keyifli ve verimli okumalar dileriz.

Editöryel Kurul adına,

Dr. Sait Eğrilmez